

زکات علم آموزی

سمیه ابراهیمی دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه «فردوسی» است و چندسالی می شود که هم در این دانشگاه و هم در دانشگاه بین المللی «امام رضا (ع)» تدریس می کند، اما درباره اینکه چرا به کار کردن در حاشیه شهر و مناطق کمتر برخوردار علاقه مند شده و کفش آهنی به پا کرده که مجوزها و فضای مورد نیاز را برای کاری که در نظر دارد فراهم آورد می گوید: «از زمانی که وارد حیطه دانشگاه و تدریس شدم همیشه این توقع را از خودم داشتم که فعالیت مفیدی برای شهر و جامعه خودم انجام بدهم. بالاخره من باید هزینه استفاده از امکاناتی را که دولت برایم فراهم کرده تا درس بخوانم یا خدمت کردن به مردم بپردازم و آن دانشی را که کسب کرده ام در اختیار آن ها هم قرار بدهم. در طول چند سال اخیر محلات مختلفی از شهر را دیده بودم، یا به واسطه آشنایانی که در آن محلات داشتم یا برای اینکه خودم در آنجا گشته بودم. محله سپس آباد یکی از همین ها بود که قبل از این اصلاً هیچ آشنایی ای با آن نداشتم. وقتی محله را از نزدیک دیدم از زیبایی هایی انجام دادم و با چند نفر از فعالان فرهنگی و اجتماعی که صحبت کردم متوجه شدم سپس آباد دقیقاً همان جایی است که من دنبالش می گشتم؛ یعنی همه آن خدماتی را که من مدنظر داشتم در یک محله ارائه بدهم می شد در اینجا عملی کرد. چون تا پیش از حضور ما و برگزاری کلاس هایمان سابقه نداشت که چنین برنامه هایی در سپس آباد برگزار شود، با حمایتی که دانشگاه «فردوسی» و همچنین شهرداری منطقه ۳ از ما و طرحی که ارائه دادیم صورت دادند توانستیم آن را عملی کنیم.»

مدرسان ما با سابقه و حرفه ای هستند

تیم مدرسانی که به سپس آباد آمده اند و به کودکان و نوجوانان آموزش می دهند همه حرفه ای و با سابقه هستند و نیامده اند که در حاشیه شهر کارآموزی کنند و به قولی روی سر بچه های مظلوم اینجا استاد شوند. ابراهیمی عنوان می کند: «وقتی قرار شد به اینجا بیاییم تا کار کلاس های اوقات فراغت را شروع کنیم کسانی را انتخاب کردیم که حرفه ای باشند. بسیاری از این دوستان از شاگردان خود من در دانشگاه هستند که همه سابقه تدریس در مدارس را دارند، حتی در میان استادانمان کسی را داریم که مربی مرکز آموزش زبان به غیرفارسی زبانان دانشگاه «فردوسی» و جزو مدرسان خوش نام شهر مشهد است.»

اما انتخاب شدن این مدرسان فرایندی داشته که طی چند مرحله آن فقط کسانی مانده اند که عشق به کار در حاشیه شهر دارند: «ما همان ابتدای کار با مدرسانمان جلسه ای گذاشتیم و آنجا کلیات کار را توضیح دادیم. روی

مسئول کلاس های تابستانی رایگان در سالن «رسالت»
از اهداف و ویژگی های این برنامه می گوید

فراغت متفاوت

کاملان

اوقات فراغت در مناطق مختلف شهر مشهد زمین تا آسمان باهم دیگر تفاوت دارد. در مناطق بیشتر بر خوردار یا به اصطلاح خود مردم «بالای شهر» همین که تابستان آغاز می شود بچه ها از صبح تا شب در کلاس و آن کلاس هستند و وقت سر خوار اندن ندارند، ضمن اینکه خیلی هم لازم نیست از منزلشان دور شوند، چون تمرکز این دست کلاس ها در آن محله ها آن قدر زیاد است که حتی به خانواده ها قدرت انتخاب هم می دهد تا از میان آن همه آموزشگاه و کلاس موردی را انتخاب کنند که برای فرزند دلبدشان بهتر است. اما تابستان اوقات فراغت برای بچه های برخی از مناطق مشهد به فوتبال بازی کردن در کوچه و زمین خاکی و یا دوچرخه سواری خلاصه می شود و پس، خیلی لازم نیست راه دوری برویم. در همین محله های سپس آباد و در روی و رسالت خبری از کلاس های مختلف آموزشی نیست؛ اگر هم باشد، معمولاً این قدر از این سه محله دور است که خانواده ها ترجیح می دهند فرزندانشان را در آنجا ثبت نام نکنند. در طول این سال ها هم که اسم «حاشیه شهر» را روی این مناطق گذاشته و از لزوم کار فرهنگی در آن صحبت کرده اند اتفاق خاصی دست کم از سوی سازمان های مسئول در این زمینه رخ نداده است و این خود مردم بوده اند که گوشه ای از کار را گرفته اند. تقریباً یک ماه می شود که گروهی از دانشجویان دانشگاه «فردوسی» مشهد و «امام رضا (ع)» بی هیچ چشمداشتی در قالب طرحی جهادی مشغول برگزاری کلاس های اوقات فراغت برای بچه های حاشیه شهر در محله سپس آباد هستند، کلاس هایی که شاید در ظاهر شبیه دیگر برنامه هایی باشند که در مراکزی چون کانون های فرهنگی ارائه می شود، ولی در باطن تفاوت های زیادی با آن ها دارند. با سمیه ابراهیمی، مدرس دانشگاه و مسئول این طرح، درباره آن به گفتگو نشستیم.

